

Слѣзе въ дола, който бѣ слабо охраняванъ, защото мъчно можеше да се достигне до него незабелѣзано. Пое съ решителни стѣпки нататѣкъ.

Озова се до кухнитѣ на врага.

Виде огъня на който въ голѣми казани се варѣше гостбата.

Притаи се задъ една голѣма и гѣста шубрака, която бѣ близо до примамливо усмихнатитѣ казани.

Зачака съ затаенъ дѣхъ и рисковано.

Гостбата бѣ готова и миризмата ѝ приятно дразнѣше обонянието на Нисима.

Сипаха я въ баки и почнаха да я разнасятъ.

Случи се, че при насипанитѣ баки за кратко време не остана никой защото прислугата около казанитѣ и кашаваритѣ бѣха отишли напредъ и не се виждаха.

Нисимъ използва благоприятния мигъ изкочи отъ скривалището и прибѣгна до бакитѣ. Грабна две отъ тѣхъ и хукна съ всичка сила.

Мина презъ суходола и когато излѣзе на открито, той бѣ забелѣзанъ отъ врага, който откри огънь подире му.

Куршуми, като разбрѣмчелъ кошерь пчели зашумѣха край ушитѣ му, но нито единъ не го улучи.

Стигна при взвода си, като му донесе топла храна.

Тоя героиченъ подвигъ на Нисимъ съвсемъ свърза езичитѣ на волнодумцитѣ и ги накара да потѣнатъ въ земята.

* * *

Една облачна нощъ наши войници излѣзоха на ловъ за пленници.

Раздѣлиха се на групи.

Въ една отъ групитѣ бѣ Нисимъ, като водачъ. Дълго се лутаха другитѣ групи и при зори се върнаха съ празни рѣце.

Групата на Нисимъ се не бави много. По сѣщия пѣтъ който бѣше му познатъ и по който се стига до кухнитѣ на врага, се лесно добра до тѣхъ.

Тѣ изненадаха двамата кашавари, уловиха ги и натѣпкаха кърпи въ устата имъ, да не викатъ. Вързаха имъ рѣцетѣ и вдигнаха въ човалъ колкото можаха да носятъ отъ вареното студено месо, което щѣше да се даде за сутрешна закуска на войницитѣ. Подкараха пленницитѣ и се озоваха въ частъта си.

Този новъ подвигъ на Нисимъ се разнесе свѣтквично по цѣлия полкъ, като се посрѣщна съ умиление и възторгъ. За Нисима се говорѣха открито и искрено похвали, които вълнуваха душата, и приветствия, които го радваха и окриляха.